

24. Jun. 1971

FAKTA

Dato:

24. Jun. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 63-66

be nægte den re kendsgerning
for hvem det uendelven-
-dige konflikt.

Paris

24-6-71.

Jeg er meget ude af
balance for tiden, der bevæger
sig som mange modstridende
strømninger i mig og jeg ikke
kun stille dem ud, men
hvirløse rundt af dem.

Hele ~~konstrukt~~ kunstverden
on tusen dimensioner af et
epigramatisk skindelnummer, jeg
er død båret af at den intel-
-lektuelle smag og diskussion
der følger i det vandet over
dette skindelnummer.

For den anden side kan jeg
ikke lade være at betragte
hele dette gøglenspil med en
vis imtæsse, selv om jeg indser
nødvendigheden af at betragte
der over stjerne og stjerne af-
-stand.

"Red + Blue" propositionen hvor
jeg til en vis grad mistet

inforressen for, den er trods alt
i ikke meget andet end en
spidsfindig og teknisk affære.
Et lille nummer og først ulære
til glæde for kunstverdens
nye spil.

Virkelig hedon bliver for mig
mere og mere fortrængende
og i en så god og god at
det føles mere berøvet at det
er i den og dens rum mine
håndtønder skal indfælde sig.
Et kvar for sig prøv at ane-
-ger sig det mindste i en
og teknisk problematik gør en-
-vil kortlæg og til det brug i
kunstspillet.

Min hjælpe løse forvirring for
offentligkeds skulptur mæssig at
is endelig efter søv mange
års i hårdt arbejde
har prøv liges ret mig på
den danske holdning - og
at dette berøver en dansk-
-kvens holdning til selve min
til verdens problemer.

Dette har formentlig, ved
en af øjnene til at is
lygte den re Cussette brand-

- op turen - her hvor j's minlighed
for en direkte (republican) h.v.)
involvement i iagttagelse af
Men misser flytter det med
d.v.s. at j's meget det vil
fulde for j'skelseren til at
have "min side" - og det vil
jo blot være at gøre for
ilden til at stå.

Det er egentlig underligt at
de fleste af mine overvejel-
ser om denne "heralden" j's
største arbejde er af den
social art.

Det er en æstetisk fortælling j's
for ikke, uimiddelbart er meget
socialt bevidst manne-
ske. Den sociale affekt som
j's til sig selv lader sig se i
mit arbejde er mig for
indvirkning i den fuldstændig lige-
gyldig. Men ser man normalt
på disse sociale spekulatio-
ner vil man sikkert gøre op-
dag at de alene gøre orv-
falden er af social art, men
under de undersøgelser er det

en ren og skær personlig for-
-førelse - kan jeg hilse om -
-verdens billige af hvad
jeg gør. Derudover kan man også
-sige det ikke mere, som jeg
skriver om forleden, med hvem
15 skal "holde med".
Jeg skal sige ikke holde
med andre end mig selv.

Paris

25-6-71.

Det jeg med alle mid-
-ler, gerne vil endge, er
at blive en slave af avant-
-gardismen - ubekvidt eller be-
-vidt at være af hæng af
"tidens krav" ikke ud fra
et ønske om originalitet,
for det er jo netop hvad
tiden (som kaldte) avant-garde
eftersøger, men simpelthen for
at være fri, være helt i
overensstemmelse med mig selv.
Det er naturligt at et sådant
krav er stærkt hos mig, jeg
har det meste af mit liv
baseret min liv som kun på
en elitisme, en mening på